

O očistci I (sestra Gertrúda)

Napísal Balek Robert

Streda, 29 September 2010 20:49

Prvá časť dialógu sestry Márie z Kríža so zosnulou sestrou Gertrúdou odкрýva realitu očistca. Svedectvo je svetovo známe a preložené do mnohých jazykov.

Elisa Sophie Clementine Hebert, narodená 01. 12. 1840 v St. Georges, diecéza Coutances, rehoľným menom Mária z Kríža, zomrela 11. 05. 1917 v Cherbourg, v 76 rokoch života.

Sestra Gertrúda, rehoľníčka, druhé meno Mária, zomrela v roku 1871 v 36 rokoch života.

Mária z Kríža:

„Ste diabol?“ – Na túto desivú otázku dostáva Mária z Kríža túto odpoveď:

Gertrúda:

„Ale nie, to nie som. Ešte raz Vám hovorím, že zo mňa nemáte mať strach. Neuvidíte ma v mojich mukách, ale neskôr, až budete mať viac duševnej sily, uvidíte duše v očistci a aké hrozné! Ale nemyslite na to, aby ste sa strachovali. Pán Boh Vám potom prepožičia potrebnú silu a odvahu a všetko potrebné na vyplnenie Jeho najsvätejšej vôle. Budem Vás sprevádzať tak, dlho, dokiaľ neprídete do neba. Budem sa za Vás prihovárať, uvidíte, či sú duše v očistci nevďačné.“

Na otázku, či je to pre ňu trest, že Gertrúda hľadá u nej pomoc, bolo jej povedané:

Gertrúda:

„Nie, skutočne nie. Mám tým nájsť uľahčenie pre seba a Vy sa tým máte posvätiť.“

O očistci I (sestra Gertrúda)

Napísal Balek Robert

Streda, 29 September 2010 20:49

Mária z Kríža:

„Mňa tieto veci tak prekvapujú, že neviem, čo si mám o tom myslieť. To predsa nie je niečo obyčajného, takto Vás počúvať.“

Gertrúda:

„Dobre rozumiem Vášmu zdráhaniu. Keď ale Boh dovolil, aby som týmto spôsobom našla uľahčenie pre seba a Vy sa tým máte posvätiť? Určite budete mať so mnou súcit, či nie? Až budem vyslobodená, urobím pre Vás viac, ako Vy pre mňa. Je mnoho vecí, ktoré by som Vám mala povedať, ale nesmiem. Musíte sa ma sama pýtať, potom Vám budem môcť odpovedať.“

Mária z Kríža:

„Čo ste poslednýkrát mysleli tým, keď ste hovorili o veľkom a malom očistci?“

Gertrúda:

„Chcela som Vám povedať, že sú rôzne stupne očisty. Veľkým očistcom sa volajú tie miesta, kde sú duše vinami najviac obťažované. Dva roky som tam trpela hroznú bolesť a nemohla som vo svojom utrpení dať jedinú zmienku o sebe. Potom nasledoval rok, kedy ste ma počuli nariekať. Bola som tam ešte vtedy, keď som s Vami hovorila. Od sviatku Zvestovania Panny Márie som v druhom očistci. V ten deň som po prvý raz uvedela Pannu Máriu! V prvom očistci Ju nikto nevidí. Jej pohľad dodáva odvahy. Naša dobrá Mamička k nám hovorí z neba. Zatiaľ, čo sa na ňu dívame, zmenšujú sa naše bolesti.

O rôznych stupňoch očistca Vám môžem dať vysvetlenie, nakoľko som sama všetkým prešla. Vo veľkom očistci sú rôzne stupne. Na najhlbšom a najbolestnejšom, ktorý je dočasným peklom, sú hriešnici, ktorí sa vo svojom živote dopustili strašných zločinov a v tomto stave ich prekvapila smrť. Sú zachránení takpovediac zázrakom – často modlitbami rodičov, alebo iných osôb! Niekedy sa nemohli ani vyspovedať a svet ich má za stratených. Ale Boh, nekonečné Milosrdenstvo, im v okamihu smrti dal na záchranu potrebnú milosť, ako odmenu za niektoré z dobrých skutkov, ktoré za svojho života vykonali.

Pre tieto duše je očistec hrozný. Rovná sa peklu, s tým rozdielom, že zatiaľ, čo tam Boha preklínajú, v očistci Ho duše chvália a ďakujú Mu za svoju záchranu.

Potom prídu tie duše, ktoré nespáchali také zločiny, ako prvé, ale boli ľahostajné k Bohu a trpia neslýchané muky. Sú celkom opustené, bez pomoci modlitby! Aj keď sa za ne niekto modlí, nemajú na ovocie modlitby účasť.

V tomto očistci sú aj vlašné osoby rehoľné, ktoré svoje povinnosti zanedbávali! K Pánu Ježišovi boli ľahostajné.

Tu sú aj kňazi, ktorí nerozmnožovali lásku k Pánu Bohu v dušiach im zverených a neplnili svoje povinnosti s posvätnou bázňou, príslušnou Božiemu Majestátu. Na tomto stupni som bola aj ja. Jedna jediná ľahostajnosť osoby Bohu zasvätenej trápi Pána Ježiša oveľa viac, ako ťažké hriechy Jeho nepriateľov.

V malom očistci sú tie duše, ktoré zomreli v stave ľahkých hriechov, alebo tie, ktorým boli ťažké hriechy odpustené, ale nedali Bohu za ne plné zadosťučinenie. Aj v tomto očistci sú rôzne stupne, podľa zásluh jednotlivých duší.

Očistec duší zasvätených, alebo takých, ktoré dostali viac milostí ako iné, je dlhší a bolestnejší, ako duší prostredných.

Napokon máme očistec túžby. Tomu ujde len veľmi málo duší. To sa podarí len tomu, kto na zemi horúcim srdcom túžil po hľadení na Boha. A to je niečo veľmi vzácneho, vzácnejšieho, ako

O očistci I (sestra Gertrúda)

Napísal Balek Robert

Streda, 29 September 2010 20:49

by si niekto myslel, lebo mnohí ľudia – aj zbožní – sa dobrého Boha obávajú a nemajú príliš túžbu po nebi.

Aj tento očistec má svoje bolestné martýrium, podobne ako druhé stupne očistca. Byť zbavený pohľadu na Ježiša, to je nepredstaviteľné utrpenie.“

Mária z Kríža:

„Poznajú sa duše v očistci navzájom?“

Gertrúda:

„Určite, ale tak, ako sa duše môžu poznať. V druhom svete už nie sú mená. Zem a očistec sa nedajú porovnať. Len čo je duša oslobodená od smrteľnej schránky tela, zapadne do hrobu aj jej meno.“

Mária z Kríža:

„Čo je vlastne očistec?“

Gertrúda:

„To Vám môžem len nedostatočne objasniť. A Vy tomu porozumiete len do tej miery, koľko svetla Vám k tomu prepožičia Boh. Ale už to málo, čo Vám o tom môžem povedať, čo je to v porovnaní so skutočnosťou? Sme tu stratení vo vôli Božej. Na zemi, aj keď je niekto akokoľvek dokonalý, predsa si ponecháva vlastnú vôľu. Čo sa nás týka, nemáme už vôľu. Poznáme a dokážeme si oznamovať len to, čo sa páči Bohu a ináč nič.“

Mária z Kríža:

„Hovoria medzi sebou duše v očistci?“

Gertrúda:

„Duše sú spojené spôsobom duchov, keď to Boh dovolí, ale bez používania slov.“

Mária z Kríža:

„So mnou však hovoríte!“

Gertrúda:

„Pravdaže! Či ste duch? Či by ste mi rozumeli, keby som nehovorila slovami? Čo sa mňa týka, rozumiem Vám, aj keby neprešlo cez Vaše pery jediné slovo. Taká výmena myšlienok medzi duchmi a dušami je bežná v tele. Keď napríklad máte dobrú myšlienku, prianie, sú Vám dané Anjelom Strážnym, alebo niektorým svätcom, niekedy Bohom samým. Toto je teda reč duší.“

Gertrúda:

„Keby ľudia vedeli, čo je to očistec a hlavne tá zožierajúca myšlienka, že sa tam dostali vlastnou vinou!!! Som tu už 8 rokov, zdá sa mi to však ako 10.000 rokov! Ó, môj Bože, povedzte to Vášmu duchovnému vodcovi! Nech sa mojim prostredníctvom dozvie, akým utrpením je toto miesto, aby to ešte v budúcnosti kládol dušiam na srdce!

Mohol sa sám na sebe presvedčiť, aký veľký úžitok prináša pobožnosť za duše v očistci. Boh často udelí viac milostí na prímluvu týchto trpiacich duší, než skrze svätých.

Ak chce niekto niečo celkom určitého dosiahnuť, nech sa obracia na tie duše, najmä na tie,

O očistci I (sestra Gertrúda)

Napísal Balek Robert

Streda, 29 September 2010 20:49

ktoré vrúcne uctievali Pannu Máriu, a táto dobrá Matka ho vyslyší, lebo by rada videla tie duše vyslobodené. Potom Vám bude môcť duchovný vodca povedať, že nepochodil zle.

Sú tiež duše, o ktorých možno povedať, že sa v očistci temer nezdržujú!!! Tak napríklad ja Vás môžem sprevádzať všade, kam idete, ale v noci, keď spíte, trpím viac, potom som v očistci! Niektoré duše si musia odtrpieť svoj očistec na miestach, kde zhrešili, iné opäť na stupňoch oltárov, na ktorých sa uchováva Najsvätejšia Sviatosť. Sú tam nie snád' pre niektoré svoje chyby, ktoré spáchali, ale za odmenu adorujú, že uctievali Najsvätejšiu Sviatosť Oltárnu, a že mali úctu k svätému miestu. Trpia menej, ako keby boli v očistci, a Ježiš, na ktorého hľadajú očami viery a súčasne dušou – zmierňuje ich bolesti Svojou neviditeľnou prítomnosťou. Pochybenia, páchané priamo proti Sviatosťnému Spasiteľovi, sú však v očistci kárané veľmi prísne! Božia Spravodlivosť nás zdržuje v očistci, ale nemyslíte si, že nás Jeho Otcovské Srdce necháva tak celkom bez útechy. S horúcou túžbou očakávame okamih svojho úplného spojenia sa Pánom Ježišom, ale On po ňom túži práve tak, ako my.

Na zemi sa často prejavuje určitým dušiam dôverným spôsobom (nakol'ko Ho niektoré duše chcú počuť) a odhaľuje im Svoje tajomstvá. Sú to tie duše, ktoré celým svojim životom túžia zaľúbiť sa Mu, žijú len pre Neho!

V očistci sú duše obťažované ťažkými vinami, ale ľutujúce a napriek chybám, za ktoré musia pykať, sú zakotvené pevne v milosti a nemôžu už hrešiť. V miere, v akej sa duša čistí ohňom, chápe Boha, pravda bez toho, aby Ho videla, nakol'ko by to už potom nebol očistec. Keby sme tu v očistci lepšie nepoznávali Boha ako na zemi, nebolo by naše utrpenie také prudké a naše martýrium také hrozné. Naša najväčšia bolesť je práve v tom, že On, jediný predmet našej túžby, je nám vzatý.“

Mária z Kríža:

„Miluje duša v očistci Boha?“

Gertrúda:

„Áno, ale to je zmierna láska a keby sme Ho tak na zemi milovali, nebolo by nás tu toľko na tomto mieste zmieru.“

Mária z Kríža?

„Kde je sestra X?“

Gertrúda:

„Vo veľkom očistci. Tam nedostáva od nikoho modlitbu. Boh je často rozhnevaný – ak to tak možno povedať – pri smrti mnohých rehoľných osôb, nakol'ko si tieto duše vyvolil na to, aby Mu na zemi verne slúžili a po smrti Ho ihneď oslavovali a zatiaľ sa stáva opak: pre svoju nevernosť musia dlho zostať v očistci, dlhšie, ako ľudia svetskí, ktorí nedostali toľko milostí.“

Mária z Kríža:

„Keď je niektorej duši určené zvlášť pekné miesto, nemá v očistci viac milostí, než mnoho iných?“

Gertrúda:

„Istotne. Čím ku vznešenejšiemu miestu bola predurčená duša - ktoré má v nebi zaujať a tak Boha hlbšie poznávať - tým sú väčšie tiež jej poznatky a tým vrúcnejšie spojenie s Ním v mieste

O očistci I (sestra Gertrúda)

Napísal Balek Robert

Streda, 29 September 2010 20:49

očisty. Tu je všetko odstupňované podľa zásluhy.

Zem je už sama osebe očistcom. Medzi jej obyvateľmi sú takí, ktorí na seba dobrovoľne prijímajú pokánie a tak odpykávajú očistec. Oni prídu po smrti ihneď do neba. Ostatní začnú svoj očistec až tu, nakoľko na zemi nemali toľko veľkomyselnosti, aby si ho odpykali.“

Mária z Kríža:

„Je očistcový oheň pravým ohňom pozemským?“

Gertrúda:

„Áno, s tým rozdielom, že očistcový oheň je Božej Spravodlivosti prostriedkom k očisťovaniu, a že v porovnaní s pozemským ohňom, zdá sa pozemský oheň m i e r n y , ako dych oproti mocnému žiaru, ktorý roznieti Božia Spravodlivosť.“

Mária z Kríža:

„Ako môže duša vôbec horieť?“

Gertrúda:

„Dopustením Božej Spravodlivosti, nakoľko v skutočnosti je vinná duša, lebo telo vykonáva jej rozkazy. Či ste niekedy videla mŕtvych, že by páchali zlo? Preto duša trpí tak, ako by trpelo telo. Iste si duša vytrpí na zemi očistec láskou, nakoľko aj ona je mučeníctvom. Duša, ktorá sa snaží Pána Ježiša skutočne milovať podľa miery svojich túžob, nie je toho schopná a tým vzniká stále jej utrpenie. Rovná sa to často stavu duše, ktorá sa snaží stále vzlietnuť k Bohu, ktorý je jej jedinou túžbou a súčasne sa cíti byť odstrkovaná, nakoľko jej očistec nie je ukončený.“

Mária z Kríža:

„Prináša deň dušičiek mnohým dušiam vyslobodenie z očistca?“

Gertrúda:

„Toho dňa mnoho duší opustí miesto zmiery a prichádza zvláštnou milosťou do neba. Iba v tento deň majú všetky trpiace duše - bez výnimky - podiel na verejných modlitbách Cirkvi Svätej, aj duše vo veľkom očistci. Vždy sa však uľahčenie každej jednotlivkej duše riadi pomerom k jej zásluhám. Jedny dostanú viac, druhé menej. Ale všetky sa tešia tejto mimoriadnej milosti. Mnohým dušiam sa dostáva skrze Božiu Spravodlivosť v ich utrpení jedine tohoto uľahčenia. Nie je to však deň Dušičiek, kedy najviac duší vchádza do neba, ale na Svätú noc.“

Mária z Kríža:

„Ako je to s plnomocnými odpustkami?“

Gertrúda:

„O tom Vám môžem povedať, že je málo, veľmi málo duší schopných získať tieto (plnomocné) odpustky! To vyžaduje zvláštne uzobranie srdca a vôle a to je taká vzácna vec, vzácnejšia, než by si kto myslel. Takže možno veľmi neľahko dosiahnuť úplného odpustenia (trestu) hriechov.

V očistci prijímame odpustky, ktoré sa nám venujú, podľa vôle Božej. Nie sme už závislí na hriechu, ale podliehame Spravodlivosti, nie Milosrdenstvu Božiemu.

Preto dostávame len toľko z venovaných nám odpustkov, koľko sa Bohu páči, aby nám

O očistci I (sestra Gertrúda)

Napísal Balek Robert

Streda, 29 September 2010 20:49

privlastnil. Keď je duša blízka svojmu cieľu – nebu, môže byť vyslobodená a vojsť do večnej radosti skrze plnomocný odpustok, ktorý je jej čiastočne, alebo celý privlastnený, ale všeobecne to neplatí.

Duša vo svojom živote odpustky často podceňovala, alebo na ne nedbala. Nadovšetko spravodlivý Boh im podľa toho odpláca. Podľa Jeho dobrozdania môžu z nich dostať časť, ale sotva kedy celé.

Pokiaľ človek žije na zemi, nemôže pochopiť, čo žiada Boh od duše, ktorá má pykať v očistci za svoje chyby. Vy si myslíte, že rad dobre vykonaných modlitieb môže duši ihneď pomôcť do neba? Tak tomu nie je! Kto pozná súdy Božie? Kto môže pochopiť čistotu, akú žiada od duše skôr, ako vojde do večnej blaženosti?

Keby ľudia vedeli, keby chceli do toho na zemi vniknúť, aký život by potom viedli! Uvážte hlboko, koľkých všedných hriechov sa denne dopustí ľahostajná osoba, ktorá na svoju večnú spásu nemyslí, ktorá je celkom oddaná svetu!

Koľko minút venuje denne dobrému Bohu? A pomyslíte, rok má 365 dní a ak sú všetky takto prežité? A keď sa takto prežije rad rokov, potom táto osoba umiera s dušou obťažanou množstvom hriechov, ktoré neboli odčinené, nakoľko na to vôbec nemyslela. V duši, ktorá je takto ponorená do sveta, sotva možno nájsť ešte malý lúč lásky, keď má skladať účet zo svojho života Tomu, ktorý to od nej žiada.

Takýto život sa rovná nule! Život bez lásky k Bohu, bez čistoty úmyslu, musí byť znova začatý a to cestou zmieru.

Duša mala žiť pre Boha, ale nežila pre Neho. Preto musí svoj život začať znova a to v neslýchaných bolestiach. Ona si Božie Milosrdenstvo na zemi neprivlastňovala. Bola otrokyňou svojho tela a teraz, keď je na mieste očisty, musí zaplatiť do posledného haliera, aby opäť nadobudla pôvodný lesk. Tak sa vedie dušiam, ktoré boli k Bohu a k večnej spáse ľahostajné.

Milujte preto Boha tak veľmi, aby ste sem nemuseli prísť a získavať si utrpením bez zásluh Jeho lásku. Nenechajte si ujsť tu (na zemi) žiadne utrpenie, bolesti. Majú svoje zásluhy. Predovšetkým vedzte život lásky! Ona je to, ktorá zmýva mnoho chýb a zabraňuje im, nakoľko nechceme uraziť Toho, koho milujeme. Preto duša, ktorá miluje Pána Ježiša skutočne, zostáva stále na strážii a vyhýba sa všetkému, čo sa Mu nepáči.“

Zdroj: Modlitba.sk